

Vallomás

Módszeresen dolgozott.

Először a fényt lopta ki szememből,
hogy ne lássam a reggeli harmat villanását.
Engem nézz! Én vagyok a Napod – mondta,
és én követtem álmatagon.
Aki a Napba néz megvakul –
így tartották az öregek,
de nem hittem nekik.

Később viasszal zárta be fülem,
hogy ne halljam, a déli pára sóhajtságát.
Az én szavaimnál nincs igazabb – mondta,
és én jártam nyomában süketen.
A saját hangodra figyelj –
figyelmeztettet apám,
és nem hittem neki.

Végül tornyot épített körém,
hogy ne érjen hozzám az esti szél.
Mert élni is képtelen vagy! – mondta,
és én a lábai elé borultam.
A méltóságod megmaradjon –
szólt utoljára anyám,
mert nem hittem neki.

A gyilkos itt maradt a házban.
Azóta is a mi ruháinkat hordja.